

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt s'ondsdaags, s'ondersdaags en zaterdag.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle post-directeurs.

Alle toezending van brieven, aankondingen, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlijk, 20 centimen.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centimen.

De rekeningen, per drukregel 25 centimen.

TONGEREN, DEN 12 MAART.

Senaat.

In het begin der zitting van zaterdag, heeft de Senaat een wetsontwerp aangenomen, waarbij een krediet van 148,000 fr. aan het ministerie van binnenlandsche zaken wordt toegestaan, voor terugkoop van de pensioenkas van de weduwen en weezen der professoren van het hooger onderwijs, alsmede een krediet van 229,213 fr. 58 c. aan het departement van financiën voor het betalen der onkosten eener rechterlijke veroordeeling van den Staat, in zake der provincie Henegouw.

Daarna is men overgegaan tot de voortzetting van de discussie der artikelen van het wetsontwerp op het kiesbedrog Art. 4, waarbij de stemming per A. B. C. wordt ingevoerd, is aangenomen geworden met 31 stemmen tegen 24.

MM. d'Aspremont-Lynden, Vilain XIII, de Ribaucourt, Malou en Pirmez, hebben die nieuwe schikking krachtig bestreden; maar de rechterlijk bleef doch voor de meest overtuigende bewijzen. De kiezers van den buiten moeten immers tusschen de kiezers der steden verloren loopen, ten einde hun des te gemakkelijker te belleten in volle vrijheid hun stemrecht uit te oefenen. Dit heeft de doktrinair partij noodig om op de kussens te blijven. Ook zegde M. Pirmez ten rechte, dat wij in politieke zaken nooit zo zeer zijn onderdrukt geweest als tegenwoordig; zelfs niet onder het hollandsche gouvernement. Voor die woorden werd hij door M. den voorzitter met eene tot orderoeping bedreigt. De waarheid mag immers niet gezegd worden?

Wij laten hier de opgave der stemmers volgen:

Hebben voor gestemd,

MM. du Bus, de Hasse, Dolez, Corbisier, Van Schoor, Boyaval, Lonbienne, Winqz, de Rasse, de Tornaco, Grenier, Gheldolf, de Cock, Zaman, Saquelen, de Selys-Longchamps, Bischoffshein, de Looz, Joostens, Mazeman, Tellier, Mosselman, Stiellemans, Harou, Barbanson, d'Hoffschmidt, de Man, Fortamps, Lauwers, Hanssens en prius de Ligue.

Hebben tegen gestemd,

MM. de Robiano, d'Omalus, Cogels-Osy, de Pitteurs, Malou, d'Aspremont, Vande Woestyne, d'Anethan, Vergaunen, Dellafaille, TKint de Nayer, Houtart, Bethune, de Woelmont, d'Ursel, d'Arshot, d'Overschie, Pirmez, de Labbeville, Gilles, de Ribaucourt, Vilain XIII, de Cannard-Hamale en de Rodes.

Art. 5, of de zoogezegde kiesgag, welke in de Kamer met 52 stemmen tegen 16 was aangenomen, heeft in den Senaat op al de banken een geduchten tegenstand ontmoet. Aan de linkerzijde vondt men hem onnoodig en aan de rechterzijde heeft men er al het bespottelijke van doen uitschijnen. M. Malou vooral heeft hem belachelijk gemaakt en ten slotte werd het artikel met 47 stemmen tegen 9 verworpen.

Ziehier de namen der negen leden, welke voor den kiesgag hebben gestemd:

MM. Boyaval, de Rasse, Gheldolf, de Cock, Sackeleu, de Looz, Mazeman de Couthove en Lauwers.

Terugkeer van het Mexikaansch legioen.

Het belgisch legioen dat in Mexico was gaan oorlog voeren is verleden zaterdag in ons land terug gekomen.

Het fransche schip *Le Rhône* heeft onze landgenoten tot Vlissingen overgebracht. Het belgisch vaartuig *Princesse Charlotte*, geheel met de belgische kleuren bevlacht, is het fransche schip tot aan de mondingen der Schelde te gemoet gegaan. 'S avonds om 7 uren wierp de *Rhône* het anker in de have van Antwerpen.

Eene ontelbare menigte volk woonde de aankomst bij en begroette onze landgenoten met de levendigste toejuichingen. Om 8 uren waren zij allen ontscheept.

Men leest hierover in het *Handelsblad* van Antwerpen:

De *Rhône* was nog op ongeveer eene halve uur van Vlissingen, toen de belgische stoomer *Princesse Charlotte* met alle vlaggen geheeschen den franschen stoomer naderde. MM. Tissels, directeur der marine, d'Hane, aide-de-camp van den belgischen minister van oorlog, Sauvigny, directeur der Staatsspoorwegen, luitenant Carpentier van het mexikaansch korps en Servais, beampte aan 't ministerie van buitenlandsche zaken, die allen sedert eenige dagen te Vlissingen waren, gingen aan boord.

Eene talrijke menigte stond aan het strand; het belgisch volkslied werd gespeeld, het *hoeseo*

klonk overal, de hollandsche mariniers waren in het mastwerk en bevezelen aan de Belgen de eer. Inderdaad, dat was een prachtig schouwspel. Generaal Van Emden bevond zich op de landingsplaats en toen de *Rhône* aankwam, ging hij aan boord om de Belgen welkom te heeten. M. de directeur der marine complimenteerde den kommandant, kolonel Van der Smissen, en overhandigde aan kapitein Dechêne, bevelhebber over de *Rhône*, het kruis der Leopoldsorde; verder 2000 fr. voor zijne matrozen en 4000 fr. werlden onder de vrijwilligers uitgedeeld.

Na een uur halt te hebben gehouden, werd de reis voortgezet. Op ieder hollandsch station werd het terugkeerend legioen door toejuichingen begroet. Men merkt op, dat men zonder de minste moeite de *afdikking* langs stoomde. Te Bath en Lillo wapperden de belgische vlag op de huizen en op het fort.

Aangezien de duisternis viel, heeft de *Princesse Charlotte de Rhône* op sleptouw genomen tot op onze reede. Het was zaterdag ten 7 ure. Eene ontelbare menigte volks verdrong zich op de kaaien. Van alle kanten waren menschen toegekomen, velen om te zien of hunne broeders of andere leden van hunne familie, met het korps terug keerden.

De beweging was onbeschrijfelijk; men riep, men woede, men zocht, men droeg om dezen of genen te vinden; velen omhelsden aan wal hunne families, die met inzicht sedert eenige dagen te Antwerpen verbleven.

De grenadiers werden eerst ontscheept, daarna de soldaten der kavalerie en eindelijk de voltigeurs. De eerste werden naar de St-Joris-kazerne geleid; de tweede naar de kazerne der Kloosterstraat, en de laatste naar de Falkons-kazerne.

De zieken ten getalle van tien werden te Brest afgezet. Zondag morgen verspreidde zich het legioen in onze stad; een aantal personen van rechts en links waren nog gekomen, om te zien of dezen of gene was gearriveerd. Zoo zagen wij een oud vrouweken, uit den boerenstand, dat van bij Brussel kwam om naar haren zoon te vragen.

Moederke, zegde een der soldaten; ik heb hem goed gekend; maar tot mijne spijt moet ik u zeggen, dat hij ginder gebleven is, en zelfs voor eeuwig.

Het vrouweke weende bitter; zij had, de arme sloor! zoo zeker gehoopt haar kind nog eens weer te zien. Velen der soldaten hebben souvenirs medegebracht voor de families der gesneuvelden en gestorvenen. Onder ander die van M. d. B., die op zijn sterfbed zijnen vriend verzocht zijn uniform mede naar het vaderland te nemen en het als aandenken aan zijne familie te geven.

Waren er droevige tooneelen, meer nog waren er vrolijke. De vrijwilligers vulden de estaminets en vertelden — vertelden met geestdrift, hunne lotgevallen aan hunne vrienden en kennissen; doch schier allen bulderden uit tegen de Franschen, die het belgisch legioen altijd op de gevaarlijkste punten plaatsten.

Den ganschen dag heeft die beweging geduurd en des avonds trokken een aantal vrijwilligers naar den *Variétés*, waar zij welkom waren.

Runderpest.

In Holland is er steeds vermindering; in de week van 3 tot 9 februarij waren er 2617 gevallen vastgesteld; van 10 tot 16 februarij ontstonden er slechts 1735, dus 882 minder dan in de vorige week. De runderpest heeft zich evenwel op nieuw vertoond in Noord-Brabant, waar men gene gevallen meer had waargenomen van den 3 tot den 9 februarij. Zij borst namelijk uit te Sprang, bij Berg-op-Zoom, niet ver van onze grenzen.

De 1735 gevallen, van 10 tot 16 februarij aangemeld, zijn verdeeld als volgt:

Zuid Holland.	1,082
Utrecht.	425
Noord-Holland.	203
Gelderland.	17
Noord-Brabant.	8

Volgens een telegraphisch bericht uit Berlijn van 28 februarij, zou de runderpest uitgebroken zijn in verscheidene pruisische gemeenten nabij de hollandsche grenzen.

De gezondheidsstaat der stad Hasselt is steeds goed gebleven. Geene nieuwe ziektegevallen zijn er waargenomen, en alles laat toe te verhoopen dat de plaag teenemaal verdwenen is in dit aangelangend middelpunt van kweekers.

In de provincie Luik, te Retinne, heeft de ziekte geene nieuwe slachtoffers weggerukt.

De *Journal de Liège* vermaant op nieuw zijne lezers van den buiten opdat zij geene voorzorgen zouden verzuimen om alle oorzaken van besmetting van hunne stallen verwijderd te houden. De pest besmet geenzins de lucht van

eene heele landstreek gelijk de cholera; zij deelt zich enkelijk mede van nabij, door de invoering in de hofstede hetzij van zieke dieren, hetzij van personen of voorwerpen die zich in besmette middelpunten hebben bevonden. Het hangt dan ook van alle belanghebbenden af hun vee te behoeden.

Maar om verzekerd te zijn van te gelukken moet men oneindige voorzorgen nemen. Men heeft gezien te Melen een enkel mensch, eene koopvrouw in melk, in de hofstede van den heer Colson was getreden, en dat deze vrouw niet eens in den stal was gegaan. Naar allen schijn zullen uitwasemingen, in hare kleeders gelrongen bij haren tocht door Retinne, medegeleed geweest zijn aan de kleeders van de bewoners der hofstede, die ze op hunne beurt zullen overgezet hebben aan de dieren. Men late dan geen koopman, geen vraeling, geen bedelaar binnen de hoeve komen.

De katten, die in dit jaargetijl van het een huis naar het andere loopen, kunnen ook de kiem der ziekte vervoeren. Verscheidene pachters nemen de loffelijke voorzorg van deze dieren op te offeren.

De ratten en muizen kunnen insgelijks de ziekte invoeren; ook moet men ze, zooveel mogelijk, weeren.

Herinneren wij nog dat een ziek dier de plaag kan overzetten zelfs voor dat de ziekteekenen zichtbaar geworden zijn. Men vermijde dus de gemeenschappen, niet alleenlijk met de geteisterde stallen, maar met alle andere, want geen mag aanzien worden als teenemaal gevrijwaard.

Deze voorzorgen kunnen lastig vallen, doch zullen niet langdurig zijn, en deze moeilijkheid is niets, als men ze vergelijkt met den ondergang waarvan de nalatige landbouwer bedreigd is.

Vermindering van het brievenport.

Wij lezen in de *Union Financière*:

« Het bestuur der Engelsche brievenposten is voornemens het brievenport van 10 centimen tot 6 centimen te verminderen over geheel Groot-Brittanje. Volgens de ondervinding van het verledene berekent men dat deze vermindering eene vermeerdering van brievenverzending zal verwekken en spoedig leiden tot eene vergrooting der ontvangsten van de schatkist. »

Daarop rekent men in ons land ook, wanneer men den eenvormigen taks van 10 centimen eischt, over de kleine uitgestrektheid van ons land, doch M. Frère-Orban is van een tegenstrijdig gevoelen aan hetgene van het bestuur der engelsche posten.

Laat ons hopen dat de uitslag van den maatregel, thans in Engeland genomen, ongelijk zal komen geven aan onzen minister van financiën en bewijzen dat hij niet onfaalbaar is.

Militie.

Een koninklijk besluit bepaalt op 409 het getal manschappen te leveren door de provincie Limburg voor de lichte van het jaar 1867.

Men schrijft uit Brussel, 6 maart:

Na eene ballingschap van 23 jaren, zegt de *Echo de Liège*, is M. de generaal Van der Meer over eenige weken naar Brussel teruggekeerd. Den dag dat hij in zijn vaderland aankwam, heeft hij eene audiëncie gevraagd aan den Koning, om hem te bedanken over de genade welke hij had geteekend. Tot heden toe heeft de generaal nog geen antwoord bekomen op zijne vraag. Zulks heeft M. Van der Meer zoodanig misnoegd, dat hij zou besloten hebben op nieuw den weg van het ballingschap in te slaan.

Iets wat weinig is gekend, is dat, na den dood van Leopold I, van der Meer uit eigene beweging naar Brussel is teruggekeerd, met gevaar zich te doen aanhouden. Hij maakte de politie en het bestuur der openbare veiligheid bekend met zijne verblijfplaats. Men dreigde hem met hem te doen aanhouden en naar de grenzen terug te brengen. Daar de generaal antwoordde dat hij zulks verlangde waren verscheidene ministers hierover niet te vreden en zij onderden den generaal in hun kabinet. Na een onderhoud te hebben gehad met M. Bara, werd er besloten een einde te stellen aan het ballingschap van den generaal, het grootste ballingschap welke ooit door een europeischen revolutionaire is onderstaan. 't Is dus wel na rijpe overwegingen, dat men hem toegelaten heeft zijn vaderland te bewonen.

— Wij lezen in de *Indépendance*: « Volgens een telegram uit Londen, 6 maart,

die ons zoo even toekomt, loopt in die stad het gerucht dat M. Van de Weyer zijn ontslag zou gegeven hebben van gevolmachtigd minister van België bij het hof van Groot Brittanje.

« Wij gelooven te weten dat M. Van de Weyer enkel een verlof heeft aangevraagd om reden van ziekte, en dat hij voornemens is de baden te gaan nemen. »

— Men schrijft uit Brugge, 4 maart.

Gisteren avond had een zonderling voorval plaats nabij de Sm-depoort alhier. Eene vrouw gerucht hoorende op haren zolder, vermeende dat er bij hare afwezigheid een vreemde persoon, dien zij een uur te voren voor hare woning had zien weg en weer gaan, naar boven was geklommen. In alle haaste verperde zij de trapdeur en liep om haren zoon in de buurt. D-zen wapelde zich met eenen stok, ging de trappen op, gevolgd van zijne moeder, die hem toeriep: « Och! Louis, en slaat hem toch met dood! » Toen men met stok en licht op den zolder kwam, schoten zoon en moeder in luid gelach; men vond er niemand dan de kat, die een kalke beeld van Napoleon van zijn voetstok had afgeloopen dat daar nu lag met armen en beenen gebroken!

Mexiko.

Keizer Maximiliaan en maarschalk Bazaine.

De *Mémorial Diplomatique* verhaalt als volgt de laatste samenkomst van maarschalk Bazaine met keizer Maximiliaan:

« Den avond voor zijn vertrek naar Frankrijk heeft Maarschalk Bazaine zich bij keizer Maximiliaan begeven, om hem te herinneren dat hij volgens de bevelen van keizer Napoleon III, alvorens zich in te schepen, zich ter beschikking Zijner Majesteit moest stellen, voor alles wat zijne personeele veiligheid betrof. De maarschalk gaf klaar te verstaan dat hij Z. M. er aan denken zou zijne kroon neer te leggen, gemachtigd was hem te begeleiden tot Vera-Cruz en zijne inscheping te beschermen. »

« Deze blijk van welwillendheid des Keizers van Frankrijk in acht nemende heeft Maximiliaan verklaard dat hij vastbesloten was op zijne eerepost te blijven, in afwachting van den uitslag des veldtochts, welke zijne generaals ondernomen hadden; dat indien het lot der wapens tegen de keizerlijke zaak uitviel, de genegeheid van het mexicaansch volk hem genoegzaam zou beschermen van Mexico tot Vera-Cruz, waarheen hij zich niet zou begeven dan vergezeld door twee schadrons van het Oostenrijks legioen, die in Mexico gebleven waren. »

« Volgens een onzer correspondenten ons meldt, had de keizer, alvorens Orizaba te verlaten, al die dapperen, onder bevel van kolonel Godulich verzameld, om hen van hunnen eed te ontslaan, indien zij, als de andere vreemde troepen, naar hun land wilden terugkeeren; maar geen enkele heeft er in toegestemd den keizer te verlaten, en allen hebben gezworen hem in zijne goede of slechte fortuin te volgen en te overwinnen of te bezijken met hem. »

Matamoros, 15 februarij.

De tijdingen uit jaaristische bron zeggen dat Miramou totaaf verslagen is door Escobedo. Juárez moet terug te Zacatecas zijn.

Proklamatie.

Na het vertrek der Franschen uit Mexico, heeft generaal Marquez, bevelhebber over de keizerlijke troepen, eene proklamatie uitgeverdigd, waarin men al de schikkingen terug vindt, welke werden opgelegd aan de steden, die zich onder het militaire regiem bevinden.

In geval van alarm, zegt de proklamatie, zal het sein gegeven worden door de groote klok der hoofdkerk, gedurende tien minuten. Zoohaast het sein gegeven wordt zullen al de Mexikanen zich naar hunne huizen begeven en er met al de deuren-gesloten blijven; zij zullen niet meer op hunne balkons en terrassen vertoonen voordat het alarm zal voorbij zijn; dit zal insgelijks door het gelui der groote klok gedurende tien minuten afgekondigd worden.

Er wordt bijgevoegd, dat elke persoon, van welken rang ook, welke die bevelen zou overtreden, onmiddellijk door het gouvernement zal gestraft worden.

Een ander artikel meldt, dat indien er de eere of andere ontploffing in een huis plaats heeft, de deuren ervan met of tegen dank zullen geopend en de schuldige persoon zal aangehouden worden.

Het zou schijnen, dat de konsul der Vereenigde-Staten ten gevolge der proklamatie, aan generaal Marquez, eenige vragen zou gezonden hebben opzichtsens de wijze waarop de bevelen tegenover de amerikansche onderdanen, te Mexico gevestigd, zouden uitgevoerd worden. Het antwoord van den generaal was op de laatste datums nog niet gekend.